

get diskussionstid. Jeg følte ikke, at det var mig selv, der sådan helt gav bolden op til den store diskussion i dag, men jeg besvarer selvfølgelig spørgsmål omkring hovedprincipperne, hvis det er sådan, at det er det, man ønsker at diskutere i dag, frem for Enhedslistens forslag.

Men jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er korrekt, at et af forslagene i »Noget for noget« jo netop omhandler den problemstilling. Der er ikke givet nogen konkrete bud, men som jeg sagde her under behandlingen af det her forslag, er der også nedsat en arbejdsgruppe, der ser på den omvendte problemstilling, netop hvilke konsekvenser det skal have for offentlige myndigheder, hvis man svigter det, man har lovet borgerne.

Kl. 14.30

Så jeg synes faktisk, at den er vendt begge veje, og på ingen af områderne har regeringen i hvert fald endnu i arbejdsgrupperne kunnet komme med konkrete forslag. Men når de kommer, så er det andre ministre, der har det ressort, så er jeg også helt sikker på, der nok skal komme en god diskussion om det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Så er vi så tilbage i Enhedslistens forslag igen, hvor jeg synes, at princippet noget for noget helt klart fremgår af forslaget, for der står jo ingen steder i forslaget, at det normale klagesystem, eller det normale domstolssystem, eller den normale erstatningslovgivning skal bortfalde.

Det er jo ikke sådan, at den bod, som Enhedslisten foreslår, skal træde i stedet for den ulykkelige borgers mulighed for at få oprejsning gennem en erstatningssag eller for at få tilbagebetalt det, som vedkommende får udbetalt, det, som vedkommende rettelig skulle have fået udbetalt, men ikke har fået. Jeg vil i hvert fald gerne spørge: Hvor i Enhedslistens forslag står der, at de almindelige klagesystemer og domstolsprøvelsen skal bortfalde?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen det har jeg ikke set noget om. Det, jeg blot anholder, er spørgsmålet om, hvor det, hvis der er en myndighed, der begår en fejl, så skal udløse en erstatning på 5.000 kr. på en check til den person, det er gået ud over, som et plaster på såret, eller hvad man nu skal kalde det.

Det har faktisk efter min mening ikke noget at gøre med noget for noget. Jeg forsøgte faktisk

sådan at få fru Line Barfod og Enhedslisten lidt ind i debatten i håbet om, at man måske kunne tage et mere overordnet princip, men det er bestemt ikke det, som regeringen har lagt op til med »Noget for noget«. Det er jo heller ikke sådan, fru Elisabeth Arnold, at regeringen har fremsat forslag, der går ud på, at borgere eller virksomheder, der gør det ekstra godt, får 5.000 kr. hver dag, som hvis man skulle bruge den tankegang, der ligger bag Enhedslistens forslag.

Det er en lidt anden tankegang, der ligger bag, som først og fremmest bygger på, at det er rigtigt at belønne de borgere og virksomheder, som gør en ekstraordinær indsats.

Enhedslistens forslag er jo mere pisken, end det er guleroden, for det er guleroden, der er drivkraften i »Noget for noget«. Det her er pisken. Nu skal vi sandelig sørge for, at de offentlige myndigheder, der ikke sørger for, at det hele er hundrede procent perfekt, og som begår fejl, skal aflevere en kontant afregning til borgeren.

Som sagt synes jeg, der ligger en forkert tankegang bag det i forhold til den opgave, som offentlige myndigheder har. Men jeg ser da meget frem til en interessant udvalgsbehandling, hvor jeg kan forstå, at vi kommer rundt om mangt og meget og nok ikke nøjes med at diskutere det, som beslutningsforslaget rent faktisk behandler.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu vil det så vise sig, om jeg kommer med fred eller krig, men meningen er sådan set fred.

I Venstre kan vi jo se, at nogle af de erklærede formål lige så godt kunne være formuleret af os. Det er jo ikke der, diskussionen går. Sådan hørte jeg heller ikke diskussionen mellem ministeren og forslagsstilleren. Diskussionen går på, om vi er enige om midlerne. Men med hensyn til ønsket i bemærkningerne om en anderledes balance mellem stat og borgere, en mere lige balance, er det klart, at det jo også er Venstres opfattelse.

Man siger også, at man ønsker mere korrekte afgørelser. Det er klart. Det er også Venstres opfattelse. Vi skal have så korrekte afgørelser som overhovedet muligt, men vi må vel også erkende, at der sker menneskelige fejl blandt ansatte i den offentlige sektor.

Men lad os nu tage det med de korrekte afgørelser først: Kunne vi så ikke gå ind i en konstruktiv debat om det? Ministeren har nævnt en lang række regler, som tilsigter at gøre afgørel-